

rosnak kiépítésére vonatkozó, általánosan ismert nagy programja az egészséges sorrend szerint úgy hajtassék végre, hogy annak folytán a város polgárainak vagyoni ereje is emelkedjék.

— Az egészséges sorrend alatt nem lehet mást érteni, minthogy a programnak azon része hajtassék elsősorban végre, amellyel megteremtjük a nagyvárosiasság alapvető feltételeit. Fejleszteni és támogatni kell az ipart és kereskedelmet, létesíteni a hiányzó és városi földadatot képező közszégi üzemeket, közrehatni a drágaság enyhítésére, a közegészségügyet és közoktatásügyet legmesszebb menő módon támogatni, az általános városrendezést folytatni annak végleges befejezéséig. Végül mindezekhez szükséges a biztos alapokra fektetett pénzügyi politika. Ezen pénzügyi politika azt hozza magával, hogy ne csak követeljünk mindent a várostól, hogy a multak csendes évei után ma azonnal létesítsen mindent, ami a nagyvárosiasság feltételeiből kiépítve nincs, — hanem a szükséges anyagi eszközöket is bocsássák a város rendelkezésére.

— A helyes pénzügyi politika alapvető tétele a város háztartásának szilárdsága, ez biztosítja a beruházásokhoz szükséges hitelt.

— A magyar városok saját háztartásuk céljaira régebben követelik a kormánytól, hogy engedje át részükre az állami telek és házadót. Szeged város méltán tarthatna erre számat, hiszen az állam által áthárított közigazgatási stb. feladatok teljesítése városunk háztartását évenként több mint egy millió koronával terhelik; ezenfelül oly közjövödelmek lennének még a város háztartásának biztosítandók, amelyek a nyugati államok

nagy városai már közjövödelmek gyanánt elfogadtak.

— Kevés város van ma Magyarországon, amelyeknek háztartása oly egészséges alapra van fektetve, mint Szeged városé, s hogy ily biztos alapon áll háztartásunk, ez jórészt a város lakóinak erejében rejlik.

— Igazolják ezt az utóbbi válságos évekről szóló zárszámadásaink, amelyeknek kezelési eredménye mindig nagyobb volt, mint ugyanazon évek előirányzata.

— Ezen egészséges állapotot a város háztartásában mindig féltékenyen őrizni kell, mert emellett lehet a haladást biztosítani.

KOCZOR JÁNOS:

— Én, mint ezidőszerint a város adóhivatalának vezetője, valami külön programot nem adhatok, mert erre sem hatásköröm, sem hivatalom természete nem alkalmas. Az én működésemet az adótörvények és a magyar királyi pénzügyminiszteri rendelet és a magyar királyi pénzügyigazgatóság különös intézkedései írják elő.

— Első és fő kötelességemnek tartom arra ügyelni, hogy a kivetett adók rendszeren és pontosan befolyjanak, mert ettől függ ugy az állami, mint a városi költségvetések sorsa s így közvetve az állam, de különösen a város fejlődése is.

— De nem kevésbé tartom fontos kötelességemnek azt is, hogy amennyire módomban áll a különben is nem valami kellemes adófizetés terhére amennyire csak a törvényes korlátok megengedik, — minél elviselhetőbbé tegyem s a nehéz viszonyok között élő adófizető polgárok terhére jóindulattal megkönnyítsem.

A közelgő tisztújítás alkalmából érdekesnek találtuk összeállítani azoknak a vezető, vagy főbb állásokat betöltő tisztviselőknek a névsorát, akik választás alá kerülnek. Egy-

ben közöljük azokat az adatokat is, amelyek az illető tisztviselők fokozatos előléptetését tüntetik föl. Ime az adatok:

Lázár György dr. polgármester 1882-ben, a rekonstrukció idejében lépett a város szolgálatába mint tiszti főügyész. Néhány év után tanácsossá választották s ebben az állásában is sokáig szolgált a várost, amelynek a kulturügyeit vezette. Majd, amikor Szeged országgyűlési képviselőjévé választotta, megvált a tanácsosi állásától és a törvényhozásban buzgólkodott Szeged érdekeiért. Innen szólította el a polgárság egyöntetű bizalma 1904-ben, amikor a város első polgárává választották. 63 éves.

Bokor Pál, helyettes polgármester. 1884-ben lépett a város szolgálatába mint községi bíró. 1889-ben tanácsossá, majd 1908-ban helyettes polgármesterré választották. Most 58 éves.

Taschler Endre főjegyző. 1889-ben jött a városhoz osztályjegyzőnek. 1890-ben alkapitány, 1902-ben tanácsos lett. 1908. április havában választották főjegyzővé. 51 éves.

Balogh Károly pénzügyi tanácsos. 1889-ben lépett a város szolgálatába számtáviszt minőségben. 1893-ban osztályjegyző, 1887-ben alszámvevő lett. 1907-ben választották tanácsossá. 51 éves.

Gaál Endre dr. kulturtanácsos. 1887-ben került a városhoz helyettes osztályjegyzői minőségben. 1895-ben anyakönyvvizető lett. 1899. óta pedig mint tanácsos áll a város szolgálatában. 52 éves.

Koczor János adóügyi tanácsos. 1884-ben lépett a város szolgálatába kórházbiztosi minőségben. 1886-ban osztályjegyzővé választották, 1890-ben pedig első alkapitánnyá. 1899-ben főkapitány helyettes és kihágási bíró lett, majd 1908-ban tanácsossá választották. 58 éves.

Tóth Mihály dr. katonaiügyi tanácsos. 1897-ben mint osztályjegyző kezdte meg működését a városnál. 1902-ben aljegyzővé, 1912-ben pedig tanácsossá választották. 48 éves.

Pálffy József dr. árvászeki elnök. 1897-

a fiu, az sem lehetetlen, hogy Kovács Istvánt mondott. De a továbbiakra megint a legélelmebben emlékszik: az apja megsimogatta a kis fiu fejét:

— Ejnye be helyes gyerek, milyen szép szőke haja és mély, okos kék szeme van. Hát neked kis lányom tetszik-e?

A kis lány elvörösödve igent intett. A fiu nem pirult el, amikor megkérdezték:

— Nagyon szép a kisasszony! — mondá katonásan.

— Elvennéd-e feleségül?

— Ha nagy leszek.

— Ilyen ember maga! Ezek a maga nevelési elvei! — szólt közbe az anya franciául, hogy a kis leány meg ne értse, de a lánykák egész kis korukban még minden nyelvet értenek.

Katóka is odasugott az apának:

— Adjon neki pénzt!

A papa kivett a mellényzsebéből egy aranyat és odaadta a fiúnak:

— Vidd haza; ha lehet, ne költsétek el, tedd el magadnak!

A fiucska elvette a pénzt, fölkelte a székről, mindenkivel kezét fogott, most már a kis lánnyal is.

— Csókoljátok meg az egymás szemét! — szólt az apa. A gyerekek megtették. De a fiu most már sebesen ment ki a kávéházból, egyszer fordult csak vissza, aztán szaladt, szaladt, még most is szalad az ő első csókjával.

ha ugyan azóta már el nem ért a kövel dolgozó mesteremberek pálinkatengeréig s abba belefult.

A Tuza kisasszony nem volt valami bátor a gondolkodásban, mindjárt összeráncolta a homlokát és fölcsúszta a haját és nem gondolkozott tovább, ha valamely nehéz dologhoz ért.

Ment az órára és várta, amíg lemegy a nap, este lesz és minden elcsúsz.

II.

Ugyanebben az időben élt Budapesten egy fiatalember, műépítőmester, aki okleveleit külföldön szerezte, de Budapesten keveset műépített még, mert igen kevesen ismerték. Csendesen elégedett egy óriás külvárosi pajtában és nem volt elégedett a korrall, amelyben inkább bérházakat, mint templomokat építenek. Neki a templom volt a speciálitása s ha barakot épített, annak is a görög kereszt alkotja az alapját. Pedig különben nyílt eszű és kemény legény volt, csak hogy az ugynevezett valárd élettel nem jutott semminemű összeköttetésbe; emberek, asszonyok és férfiak helyett eddigelé inkább csak műremekkel volt intim. Be volt avatva a Notre Dame homályos titkaiba, de egy tisztességes leány nem mosolygott rá még soha. Néhány modellt ismert, abból az időből, amikor még mintázott, s néhány plasztikus tőtleányt a budapesti építkezéseiből; de ezek a lelkében

nem hagytak semmi nyomot, nappal nem gondolt rájuk soha és éjjeli álmában nem tudott beférkőzni egy is.

Huszonhat éves lett és nem ismert még igazi leányt, bár nem egyszer kereste a levegőben ama finom fehér, keskeny és magas kezét, amely viszont az ő hatalmas markát keresi. Többször, egészen egyszerre meg akart házasodni, mert szép templomot enélkül építeni nem lehet, de mindig csak az ismerkedés előtt maradt.

— Ha csak már megkezdtem volna! — morfondált magában és fölsohajtott, arra gondolván, hogy mily öreg lett és még csak meg se csókolt leányt, olyant, aki a nevet megérdemli. Elmosolyodott: „hogya is ne csókoltam volna!” szólt magához és eszébe jutott egy kis leány, aki pénzt adott neki és akinek az apja megkérdezte: elveszed-e? Azt felelte: ha nagy leszek!

Eszébe jutott, de mennyiszer, hogy hát ha ez kötelező ígéret és a leánykát, kinek a hajaszálára is emlékezett — csak a nevére nem — kereste is, de mindhiába. Sokszor nevetett e gyerekes történeten, kis fiús ábrándon, amelyet különben oly komolyan vett. Ez a csók kötelezte arra, hogy mesterember ne maradjon, ez vonja ki a maltervilágból, a cementporból; a kis lány jutott eszébe, ha a küzködésben kiállott és a pezsgő stanióljából készített keresztire gondolt, valahányszor egy tervrajzára ráfestette a keresztet.

Értesítés.

Telefon 1203. sz.

Kárpitos árú bárkinek részletfizetésre is

Dús választék kész diván, ottomán, matracok, garnitúrák stb. — Javítások jótállással szakszerűen és olcsón eszközöltetnek.

BALOG,

kárpitos-üzlet

Kossut Lajos-sugárut 6. szám.